

Hvad blev der egentlig af Skovbakkeskolen?

Nedrivningen, der løb fra Odder Kommune - en redegørelse fra DN-Odder

En meget stor del af Skovbakkeskolen havnede i skoven, hvor beton og mursten blev knust - det skete på et anlæg, der aldrig blev godkendt. Og det var heller ikke lige det, der stod i nedrivningstilladelsen. Nu håber vi i DN-Odder, at der bliver bedre styr på den næste store nedrivning, den af Nordisk Tekstils gamle fabrik.

Midt i oktober 2017 kontaktede en borger Ib Salomon, formand for DN-Odder. På en cykeltur havde borgeren undret sig over store mængder beton ved en skovvej, nærmere bestemt en sidevej til Lundhoffvej.

Ib Salomon besøgte stedet og konstaterede, at der lå overordentligt meget byggeaffald, primært store betonblokke og mursten. Mens han var på stedet, ankom en traktor med anhænger med endnu et læs. Chaufføren ville ikke oplyse, hvor byggeaffaldet kom fra, men bekræftede, at der ville komme endnu mere.

På Rådhuset oplyste en medarbejder overraskende, at det drejede sig om byggeaffald fra Skovbakkeskolen.

Nedrivningen af skolen er en af de største nedrivningsopgaver nogensinde i Odder Kommune, så vi bad om aktindsigt i både miljøscreeningen og nedrivningstilladelsen. Screeningen viste, at dele af bygningen indeholdt både bly og PCB, der regnes blandt de 12 værste miljøgifte i verden. I screeningen blev der anmeldt 10 tons farligt affald, og det blev desuden angivet, at Renosyd skulle modtage 250 tons forbrændingseget affald, trægulve, lofter, paneler, lægter, linoleum og diverse inventar. Desuden skulle 6 tons puds med blymaling, 7 tons puds med PCB, 4 tons uren isolering deponeres hos Renosyd, mens 2 tons vinduer med lav PCB skulle til et glasgenbrugsfirma.

Mængden af uforurenede affald blev opgjort til 5400 tons uglaseret tegl og 6800 tons beton.

Vi går ud fra, at det farlige affald og det forbrændingsegnet affald er afleveret som beskrevet, men kan samtidig konstatere, at i hvert fald hovedparten af det uforurenede affald havnede i skoven ved Lundhoffvej,

selv om der i nedrivningstilladelsen står, at "nedrivningsmaterialerne afleveres på en godkendt modtageplads". I miljøscreeningen står der, at uglaseret tegl og beton skal afleveres hos Kingo Karlsen i Silkeborg, virksomheden der stod for nedrivningen.

Hos Kingo Karlsen oplyste man, at det rene byggeaffald var afhændet til en lokal transportvirksomhed. Denne virksomhed oplyste, at godsejer Johan Tesdorpf fra Rathlousdal Gods havde bedt om at få kørt byggeaffaldet ud i skoven ved Lundhoffvej, hvor det skulle nedknuses på en plads, oprettet til formålet. På pladsen har der tidligere været et haveanlæg, og lige nord for pladsen står der en ruin af den bygning, haven oprindeligt hørte til.

Vi fik af transportfirmaet at vide, at det drejede sig om "nogle tusinde tons" og at armeringsjernet skulle sorteres fra og sælges til en skrothandler.

Johan Tesdorpf oplyste 27. oktober, at byggeaffaldet skulle knuses meget grundigt ned og anvendes til fyld på veje i hans skove. Han fortalte samtidig, at det var ham magtpåliggende, at arbejdet foregik efter bogen.

Vi undrede os over hele sagen og bad derfor kommunen se på forløbet, og den 19. oktober besigtigede kommunen stedet og "kunne konstatere, at det er et stort depot". Efter at have tygget på sagen en uges tid skriver kommunens sagsbehandler til os: "Jeg har talt med min kolleger omkring depotet ved Lundhoffvej 12. Det er Naturstyrelsen, som er myndighed på skovområdet, så du bedes rette henvendelse til dem omkring depotet."

Den 27. oktober gjorde vi derfor Miljøstyrelsen Østjylland (en afdeling af Naturstyrelsen) opmærksom på de store mængder byggeaffald i skoven.

Dagen efter kontaktede vi også Elvin Hansen, den daværende formand for MTU, Miljø- og Teknikudvalget, blot for at høre om han havde kendskab til sagen. I en mail svarede han: "Vi har fat i det i miljøafdelingen. Der vil blive sendt folk ud og rydde op og fjerne alt det som ikke må være der". Vi bad Elvin Hansen om at uddybe, hvad der ikke måtte være der, og han svarede: "Forvaltningen har stoppet udlægningen af affaldet/murbrokkerne. Det, der absolut ikke må være der, er jern, kobber, messing, ledninger og materialer så som plastik".

Os bekendt blev der ikke sendt folk ud for at rydde op, som Elvin Hansen ellers skrev.

Den 8. november 2017 besigtigede biolog Heidi Brixen fra Miljøstyrelsen Østjylland stedet, hvor nedknusningen nu var i fuld gang. I samme periode lagde vi flere gange vejen forbi og kunne konstatere høj aktivitet på pladsen, hvor en stor maskine tyggede sig gennem de store mængder beton. Undervejs blev

armeringsjern sorteret fra. I forbindelse med arbejdet var pladsen i skoven blevet udvidet og en hel del af det nedbrudte materiale brugt som underlag.

Den 27. november skrev Odder Kommune til Miljøstyrelsen, at "såfremt alt andet end rent byggeaffald frasorteres inden anvendelsen som vejfyld, så har Odder Kommune ikke yderligere kommentarer til aktiviteten." Dog bemærkede kommunen, at nedknusningen skal anmeldes senest 14 dage før aktiviteterne agtes påbegyndt og at Odder Kommune "endnu ikke" har modtaget en anmeldelse af bygge- og anlægsaktiviteterne. At aktiviteterne på det tidspunkt havde været i gang i ugevis, var kommunen åbenbart ikke klar over, og senere vælger kommunen da også at resignere: Sagsbehandleren skriver til Miljøstyrelsen, at "da bygge- og anlægsaktiviteterne er overståede, og da vi ikke har modtaget klager over aktiviteterne, vil vi ikke forlange en anmeldelse".

Den 15. november søger entreprenøren på vegne af Rathlousdal Gods Miljøstyrelsen om tilladelse til at indrette den tidligere have til det, der kaldes en læggeplads, en plads til oplæg af råtræ og juletræer. Pladsens areal angives til 1600 kvadratmeter "funderet med en meter knust beton". En ganske pæn del af materialerne fra Skovbakkeskolen har med andre ord fundet et sidste hvilested på Lundhoffvej. Læggepladsen bliver 17. januar 2018 godkendt af Miljøstyrelsen.

I slutningen af januar 2018 lå der stadig en større bunke nedknust materiale tilbage på læggepladsen, men hovedparten er nu udlagt som vejmateriale, bl.a. på en af de gennemgående skovveje i Ravnskoven ved Hou.

DN-Odder har efterfølgende fået en henvendelse fra en borger, der netop på denne skovvej har fundet en hel del affald, der ikke består af knust beton og mursten, så helt rent har det nedknuste materiale ikke været.

(affald fundet i det nedknuste materiale på skovvej i Ravnskoven)

Inden længe går endnu en stor nedrivning i Odder i gang, denne gang er det de bygninger, der engang husede Nordisk Tekstil, der falder. Der kan være god fornuft i at genbruge de rene materialer, men vi mener, at kommunen bør tage ved lære af Skovbakke-nedrivningen og bl.a. sikre, at der ikke foretages nedknusning på anlæg i skove.

Vi mener med andre ord, at

- Det skal fremgå af nedrivningstilladelsen, hvad der skal ske både med både de forurenede materialer og de rene. Man skal med andre ord kunne stole på det, der står.
- Skal materialet knuses, skal det foregå på et anlæg, der er godkendt til formålet.
- Alle godkendelser skal være i hus, inden arbejdet går i gang.
- Der skal føres tilsyn med nedbrydningsarbejdet.
- Det skal fremgå klart, hvilke myndigheder der har ansvaret for, at spillereglerne følges.

